

L'art pour l'art

Normalt forbinder man dette kunstbegreb med en borgerlig kunstopfattelse. Men i starten af 1800-tallet opstod *l'art pour l'art* (kunsten for kunstens skyld) som en rebelsk reaktion imod den borgerlige klasses nytteopfattelse af kunsten.

Særlig gruppen/cénaceln 'Les Jeunes-France' gik i brechen imod borgerskabets kunstopfattelse. Denne kunstnerkoloni er med sin antiborgerlige doktrin om l'art pour l'art den moderne bohêmes drivhus. Først senere i 1800-tallet med fremkomsten af naturalismen/realismen overtager borgerskabet en mere konservativ opfattelse af l'art pour l'art.

En central figur i Les Jeunes-France og ophavsmand til teorien, er forfatter, kunst- og teateranmelder Théophile Gautier (1811-1872). Gruppens medlemmer var iført eksotisk tøj (fez mm), anlagde skæg og langt hår, røg opium og drak alkohol af kranieskaller. Legendarisk er Gautier's fremtræden i en rød vest. De var hadske, provokerende og fulde af foragt. Gautier formulerede dyrkelsen af den æstetiske skønhed i digtet *L'Art (Kunsten)*.

Den historiske ydmyghed

Les Jeunes-France foregreb på en måde de samme tendenser som vi ser i senere tiders rebelske bevægelser; surrealismen, DADA og nok så meget 'hippiebevægelsen'.

Per Johan Svendsen

